

ville have ventet til anden ordførerrunde, ville jeg dér have meddelt, at CD vil undlade at stemme til det forslag til vedtagelse, men nu gør jeg det så alligevel her.

For det andet: Jeg mener, at hr. Thulesen Dahl lige så godt råb for usødet kan få dette svar: Vi står ved den ordning, som regeringen dengang gennemførte, og vi mener bestemt, at det var en rigtig beslutning, regeringen tog, for på den måde var man med til at stoppe et hul og forsøge at standse en uheldig udvikling.

Og det er ikke noget med at komme rendende og sige, at vi vil gøre både det ene og det andet, for det var en rigtig ordning.

Og for det tredje har jeg stadig væk ikke fået svar på mit spørgsmål, og nu siger hr. Thulesen Dahl igen, at hvis man havde haft disse oplysninger, var det jo ikke sikkert, at det var denne løsning, det var endt med.

Så jeg vil sige til hr. Thulesen Dahl: Kom nu med et bud på, hvad den anden løsning var! Vi kender jo oplysningerne. Kom med et andet bud i stedet for at angribe en regering for noget, som åbenbart var det eneste, der kunne gøres på det tidspunkt, som regeringen gjorde, og som den nu skal stille til spanking for 5 år efter. Kom dog med et andet bud, når man er så helleg!

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Svaret er i al sin enkelhed, at det handler om et aktiebytte uden fordækte kort. Man burde have lavet et aktiebytte på ordentlige, kommercielle vilkår i stedet for et aktiebytte, der var baseret på nogle samfundsmæssige overvejelser, som ikke burde høre hjemme i den situation. Det er det, det handler om, og det vil hr. Duetoft ikke forholde sig til, men forsøger i stedet for selv at komme med nogle bud bare at dække sig ind under, at det, der skete, står hr. Duetoft også bag. Det er svaret.

Fru Pia Gjellerup spørger direkte: Hvornår skal man komme til Finansudvalget? Husk på, hvad det var, jeg ankede over for lidt siden. Anken i mit ordførerindlæg gik på, at når man ikke kommer til Finansudvalget – og det står jo klart beskrevet i beretningen – er det udelukkende, fordi man har en EU-folkeafstemning et stykke tid efter, og man er bange for, at der bliver for megen støj mellem partierne, som der også står i beretningen; det ord er hentet direkte fra beretningen.

Man er bange for, at der bliver så megen støj op til EU-folkeafstemningen, at det vil påvirke resultatet, og min anke går på, at man gør sig den overvejelse, fordi jeg ikke synes, der er nogen sammenhæng. EU-folkeafstemningen har ingen sammenhæng med den færøske banksag, og man skal ikke undlade at gå til Folketingets Finansudvalg med et spørgsmål om en mulig bevillingshjemmel af hensyn til, at det vil skabe støj mellem partierne, så der muligvis er flere, der vil stemme nej ved en EU-folkeafstemning. Det er den kobling, regeringen laver. Det er ikke Folketinget eller Finansudvalget, der laver den kobling, det er regeringen, der vælger at lave den kobling, og det er det, jeg har tilladt mig at anke over i mit ordførerindlæg.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil for det første anholde, at den danske regering skulle have spillet med fordækte kort. De kort, regeringen ikke kendte, og som færingerne heller ikke kendte, blev jo ikke spillet, så der er ikke nogen dansk regering, der har sidet med nogle kort, som den har skjult for det færøske landsstyre. Men der er kort, den danske regering ikke har haft kendskab til, og det er noget andet.

Hr. Thulesen Dahl mener altså med de sidste bemærkninger, at en regering gerne må bestemme, hvornår den vil gå til Finansudvalget med aktstykker. Når den ønsker, at aktstykkerne skal have juridisk og økonomisk gyldighed, skal den gå til Finansudvalget, og den må selv bestemme, hvornår den vil sætte en proces i gang – undtagen altså på et tidspunkt, hvor der er en EU-afstemning, for da skal den altså gå til Finansudvalget med en hvilken som helst tanke, den har. Selv om det ikke nødvendigvis er aktuelt, skal den gå til Finansudvalget, blot fordi der er en EU-afstemning, og endda også selv om der ikke er brug for det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Thulesen Dahl hæfter sig meget ved, at den eneste grund til, at regeringen ikke gik til Finansudvalget, var EU-afstemningen. Men er hr. Thulesen Dahl ikke enig med mig i, at grunden også kan være selve det forhold, at planen, som aktiebyttet rent faktisk var et udtryk for, og som forelå i udkast til en pressemeddelelse i Statsministeriet den 11. marts, ikke blev offentlig-